

H O T Ă R Î R E
pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a destinațiilor
vamale prevăzute de Codul vamal al Republicii Moldova

nr. 1140 din 02.11.2005

SECȚIUNEA 4
Antrepozitul vamal

Subsecțiunea 1
Dispoziții generale

102. Regimul vamal de antrepozitare este regimul care permite depozitarea într-un antrepozit a mărfurilor străine sub supraveghere vamală, fără perceperea drepturilor de import și fără aplicarea măsurilor de politică economică în perioada de depozitare. Mărfurile autohtone destinate exportului în conformitate cu regimul vamal de export pot fi plasate în antrepozit pe o perioadă aprobată de organele vamale, beneficiind de facilitățile acordate de Codul vamal, de prezentul regulament și de alte acte normative.

103. Deținătorul de antrepozit (în continuare - antrepozitar) este persoana juridică din Republica Moldova care administrează și gestionează antrepozitul conform unei autorizații eliberate de organele vamale, iar titularul operațiunii de plasare a mărfurilor sub regimul vamal de antrepozitare va fi numit în continuare depozitar.

Nu se eliberează autorizație de antrepozitare pentru antrepozitele gestionate de organele vamale.

104. Antrepozitul vamal reprezintă orice loc aprobat de organele vamale, aflat sub supravegherea lor, unde mărfurile pot fi depozitate în condițiile prevăzute de legislația în vigoare și/sau de prezentul regulament.

105. Antrepozitul vamal poate fi antrepozit public sau antrepozit privat.

106. Antrepozitul vamal public este destinat depozitării de mărfuri de către orice persoană, iar cel privat este destinat, exclusiv, depozitării mărfurilor proprietarului antrepozitelui.

107. Antrepozitele vamale se clasifică după cum urmează:

antrepozit public de tip A, în care depozitul și mărfurile sînt sub răspunderea deținătorului antrepozitelui (antrepozitarului);

antrepozit public de tip B, în care mărfurile antrepozitate sînt sub responsabilitatea fiecărui depozitar;

antrepozit privat de tip C, în care deținătorul antrepozitelui este și depozitar al mărfurilor;

antrepozit public de tip D, care este cel gestionat de organele vamale.

Subsecțiunea 2

Condițiile plasării mărfurilor în antrepozit

108. În antrepozitele vamale pot fi plasate orice fel de mărfuri, inclusiv produsele compensatoare obținute în urma prelucrării mărfurilor plasate anterior sub regimul vamal de perfecționare activă sau de transformare sub control vamal, precum și deșeurile și resturile ce s-au format după distrugerea mărfurilor, cu excepția următoarelor:

mărfurile prohibite introducerii sau scoaterii din teritoriul național;

mărfurile folosite pentru funcționarea normală a antrepozitelui vamal (de exemplu, utilajele de încărcare-descărcare, utilajele frigorifice, calculatoarele, îmbrăcămintea specială etc.);

alte mărfuri a căror plasare în regim de antrepozitare este interzisă de legislația în vigoare.

109. Mărfurile periculoase, susceptibile să deterioreze alte mărfuri sau cele care necesită condiții speciale de păstrare vor fi depozitate în încăperi special amenajate.

110. Pentru antrepozitele de tip A și C, solicitarea plasării mărfurilor în regim de antrepozit vamal se face prin depunerea declarației vamale de antrepozitare de către persoana juridică care deține o autorizație de antrepozitare valabilă, în concordanță cu tipul de antrepozit autorizat. În cazul antrepozitului public de tip B, titularul declarației vamale de antrepozitare va fi depozitarul mărfurilor, care va anexa la declarația vamală copia autorizației deținută de antrepozitar, precum și acceptul scris al acestuia de a antrepozita respectivele mărfuri. Pentru mărfurile ce se plasează în antrepozite publice de tip D, declarația vamală de antrepozitare se depune, de asemenea, de către depozitarul mărfurilor.

111. Păstrarea mărfurilor plasate în regim de antrepozit vamal este asigurată prin folosirea încăperilor special amenajate sau a altor locuri destinate depozitării.

112. Antrepozitul vamal este considerat zonă de control vamal. Teritoriul aferent antrepozitului vamal se consideră, de asemenea, zonă de supraveghere vamală.

113. În incinta antrepozitului vamal și în teritoriul aferent nu se permite efectuarea de operațiuni de producție ori de comercializare a mărfurilor antrepozitate, cu excepția celor autorizate de organele vamale.

114. Antrepozitul vamal trebuie să fie creat și să funcționeze în conformitate cu cerințele legislației privind protecția mediului.

115. Responsabilitatea deținătorului de antrepozit vamal sau, după caz, a depozitarului începe din momentul acceptării de către birourile vamale a declarației vamale de antrepozitare, cu excepția antrepozitului de tip D, pentru care răspunzătoare de gestionarea mărfurilor sînt organele vamale.

116. În același amplasament nu pot fi autorizate antrepozite de diferite tipuri.

117. Antrepozitele de tip A - C se înființează în amplasamente sau în perimetre precis determinate, acceptate de biroul vamal în a cărui rază teritorială se află. În cazul antrepozitului de tip D, organul vamal desemnează amplasamentul acestuia.

Subsecțiunea 3

Autorizația de antrepozitare

118. Antrepozitele vamale pot fi autorizate dacă sînt îndeplinite următoarele condiții:
a fost demonstrată rațiunea economică privind necesitatea înființării antrepozitului vamal;
sînt respectate cerințele privind amplasarea și dotarea tehnică a antrepozitului vamal (inclusiv a teritoriului aferent) stipulate în pct.148 și 149 ale prezentului regulament și/sau de legislația în vigoare;

încăperile sau alte locuri declarate în calitate de antrepozit vamal se află la aceeași adresă poștală;

biroul vamal în raza de activitate a căruia se află antrepozitul vamal a elaborat și aprobat schema tehnologică de lucru.

119. Autorizarea antrepozitelor vamale se face de către Serviciul Vamal, la cererea scrisă a persoanelor interesate depusă în conformitate cu modelul din anexa nr.2.

Serviciul Vamal analizează dacă sînt îndeplinite condițiile prevăzute la pct.118, după care eliberează autorizația de antrepozitare.

În caz de refuz a autorizării, Serviciul Vamal comunică în scris solicitantului motivul refuzului, în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii.

120. În cazul mărfurilor care prezintă pericol, a celor susceptibile de a altera alte mărfuri sau a celor care necesită instalații speciale, în autorizație se precizează obligația de plasare în locuri special amenajate.

121. Autorizația de antrepozitare intră în vigoare la data menționată în autorizație.

122. Termenul de valabilitate a autorizației de antrepozitare se stabilește în funcție de rațiunile economice care au stat la baza eliberării sale.

123. Autorizația de antrepozitare poate fi retrasă sau suspendată de Serviciul Vamal atunci când nu mai sunt îndeplinite condițiile avute în vedere la acordarea autorizației.

124. Autorizația de antrepozitare se eliberează potrivit modelului prevăzut în anexa nr.3, iar instrucțiunile de completare a acesteia sînt stipulate în anexa nr.4.

Subsecțiunea 4

Obligațiile antrepozitarului

125. Deținătorul antrepozitului vamal are următoarele obligații față de organele vamale:
să excludă posibilitatea introducerii sau scoaterii de mărfuri din antrepozit fără permisiunea organelor vamale;

să amenajeze antrepozitul astfel încît controlul vamal să poată fi efectuat cu ușurință;

să asigure integritatea mărfurilor depozitate;

să țină evidența mărfurilor antrepozitate;

să îndeplinească toate obligațiile ce decurg din antrepoziterea mărfurilor, în conformitate cu tipul de antrepozit autorizat, și să respecte condițiile speciale precizate în autorizație;

să prezinte organelor vamale, în orice moment, evidențele și mărfurile antrepozitate și să asigure toate condițiile pentru efectuarea controlului vamal.

126. Organul vamal poate solicita în orice moment antrepozitarului efectuarea inventarierii mărfurilor aflate în antrepozit.

Subsecțiunea 5

Termenul de păstrare a mărfurilor în antrepozitul vamal

127. Mărfurile se pot afla în regimul vamal de antrepozitare pe un termen ce nu depășește termenul de depozitare prevăzut în autorizație.

128. La expirarea termenului stabilit la pct.122 al prezentului regulament, mărfurile urmează să fie plasate sub un alt regim sau destinație vamală ori pot fi transferate la un alt antrepozit vamal, dacă autorizarea antrepozitului nu a fost prelungită de Serviciul Vamal.

129. Mărfurile care au termen limitat de valabilitate, folosire sau comercializare trebuie plasate într-un alt regim sau destinație vamală, în conformitate cu dispozițiile legale privind protecția consumatorilor.

130. Dacă pînă la expirarea termenului de antrepozitare stabilit prin autorizație, calculat de la data acceptării declarației vamale de antrepozitare, mărfurile nu au primit o altă destinație vamală, biroul vamal încheie regimul vamal de antrepozitare din oficiu și încasează obligația vamală, pe baza unui act constatator.

Subsecțiunea 6

Operațiunile efectuate cu mărfurile plasate în regim de antrepozit vamal

131. Mărfurile plasate în regim de antrepozit vamal, în vederea asigurării integrității lor, pot fi supuse la următoarele operațiuni:

curățire;

ventilare;

uscare (inclusiv prin încălzire);

refrigerare, congelare, climatizare;

amplasarea în ambalaj protector;

tratament cu lubrifianți de protecție sau conservanți;

vopsirea pentru protecția împotriva coroziunii;

introducerea aditivilor de siguranță;

aplicarea învelișului antioxidant înaintea transportării.

132. În afara operațiunilor specificate la pct.131 al prezentului regulament, mărfurile plasate în regim de antrepozit vamal pot fi supuse unor operațiuni de pregătire pentru vânzare sau transport, precum:

- divizarea în partide;
- formarea expedițiilor;
- sortarea;
- împachetarea și reambalarea;
- marcarea;
- încărcarea /descărcarea;
- diferite operațiuni simple legate de completarea sau de conservarea mărfurilor;
- deplasarea mărfurilor în interiorul antrepozitului vamal în scopul raționalizării spațiului;
- amplasarea mostrelor pe standurile de prezentare în incinta antrepozitului vamal;
- testarea.

133. Operațiunile efectuate cu mărfurile conform pct.131 și 132 ale prezentului regulament nu trebuie să modifice caracteristicile lor tehnice, calitative și cantitative în asemenea mod încât să comporte schimbarea clasificării lor la nivelul primelor patru cifre din Nomenclatorul de mărfuri al Republicii Moldova.

134. Operațiunile indicate la pct.131 și 132 ale prezentului regulament pot fi efectuate de către titularul mărfurilor numai cu autorizarea organelor vamale.

135. Formele de manipulare prevăzute la pct.131 și 132 trebuie să fie indicate în autorizație de către organele vamale, care stabilesc și condițiile în care pot avea loc.

136. Organele vamale pot permite ca mărfurile plasate în regim de antrepozit vamal să fie transferate de la un antrepozit la altul. Transferul mărfurilor de la un antrepozit vamal la un alt antrepozit vamal, fără încheierea regimului, se efectuează utilizându-se formularul de declarație vamală în detaliu și potrivit procedurii stabilite în anexa nr.5. Noul titular preia răspunderea asupra mărfurilor transferate la data acceptării noii declarații de antrepozitare cu regimul vamal extins 7371, indicat la rubrica 37 a declarației vamale în detaliu.

Subsecțiunea 7

Introducerea în antrepozit a mărfurilor autohtone vămuite la export

137. Procedura de introducere în antrepozit a mărfurilor autohtone vămuite pentru export se poate realiza la birouri vamale de frontieră sau de interior. În cazul birourilor vamale de interior mărfurile pot fi plasate numai în acele antrepozite care se află sub supravegherea respectivului birou vamal la care s-a acordat liberul de vamă la export.

138. Potrivit procedurii de plasare a mărfurilor în antrepozit la un birou vamal de interior, se întocmesc și se prezintă simultan biroului vamal două declarații vamale:

a) o declarație vamală de export, *întocmită de exportator*, în care la rubrica D organul vamal menționează numărul și data declarației vamale de antrepozitare, cu regimul vamal extins 1000;

b) o declarație vamală de antrepozitare, depusă în concordanță cu tipul antrepozitului autorizat, în care la rubrica 37 regimul vamal solicitat este cel de plasare a mărfurilor în antrepozit, iar regimul vamal precedent este cel de export. De asemenea, în rubrica 44 va fi înscrisă mențiunea "Livrare obligatorie în afara Republicii Moldova".

139. La încheierea regimului vamal de antrepozit, pentru mărfurile expediate în străinătate se întocmesc formalități vamale de tranzit.

Documentul de tranzit va fi însoțit de o factură *pro forma* emisă de depozitar, precum și de documentul de transport internațional, ambele întocmite conform dispozițiilor proprietarului mărfurilor.

140. În situația în care antrepozitul se află sub supravegherea unui birou vamal de frontieră, la expedierea mărfurilor în străinătate operațiunea de antrepozitare se scoate din evidență pe baza unei cereri întocmite de depozitar, la care se anexează documentul de transport internațional.

Subsecțiunea 8

Stocarea în comun a mărfurilor în antrepozit

141. Într-un antrepozit vamal se permite stocarea în comun în același spațiu, dar în partide separate:

- a) a mărfurilor străine plasate în regim de antrepozitare;
- b) a mărfurilor străine plasate în regim de perfecționare activă în cadrul antrepozitului (regim vamal 55);
- c) a mărfurilor autohtone.

142. Stocarea în comun se menționează în rubrica 12 din autorizație. Această rubrică se utilizează și pentru indicarea prescripțiilor speciale care trebuie luate în considerare la identificarea mărfurilor.

143. Atunci când în antrepozit urmează să fie plasate atât mărfuri străine, cât și mărfuri autohtone, acestea trebuie să facă obiectul unor autorizații distincte.

Subsecțiunea 9

Încheierea regimului de antrepozit vamal

144. Regimul vamal de antrepozitare se încheie prin:

- importul mărfurilor străine;
- plasarea mărfurilor străine într-un alt regim vamal suspensiv;
- reexportul mărfurilor străine antrepozitate;
- abandonarea mărfurilor străine în favoarea statului;
- distrugerea mărfurilor străine sub control vamal;
- exportul mărfurilor autohtone.

Încheierea regimului vamal de antrepozitare pentru mărfurile autohtone care anterior au fost vămuite la export se face numai prin plasarea mărfurilor în regim de tranzit către un birou vamal de frontieră în vederea scoaterii acestora din țară.

145. (1) Plasarea mărfurilor antrepozitate într-o nouă destinație vamală trebuie efectuată în cadrul termenului acordat în autorizație, prin depunerea unei declarații vamale corespunzătoare noii destinații.

(2) Responsabil de plata obligației vamale ce rezultă din plasarea mărfurilor într-o nouă destinație vamală este titularul declarației vamale prin care se încheie regimul vamal de antrepozitare.

(3) Elementele de taxare și celelalte plăți în baza cărora se stabilește obligația vamală vor fi cele în vigoare la data înregistrării declarației vamale prin care se încheie regimul de antrepozitare. Dacă la scoaterea mărfurilor din antrepozit are loc schimbarea metodei de evaluare în vamă, prin vânzarea mărfurilor străine antrepozitate aflate în proprietatea unei persoane stabilite în străinătate către o persoană juridică cu sediul în Republica Moldova, iar valoarea în vamă diferă în mod semnificativ față de valoarea cu care mărfurile au fost plasate, organul vamal are dreptul să refuze această valoare și procedezează în conformitate cu prevederile pct.73 al prezentului regulament. Atunci când nu are loc o schimbare a metodei de evaluare în vamă la scoaterea mărfurilor din antrepozit, valoarea în vamă se determină pe baza aceluiași elemente ca și la plasarea lor în antrepozit.

(4) În cazul încheierii din oficiu a regimului vamal de antrepozitare de către organele vamale, în conformitate cu pct.130, calculul obligației vamale se face pe baza elementelor de taxare și a

celorlalte plăți de la data plasării mărfurilor în antrepozit și se încasează din garanția constituită, după care operațiunea se scoate din evidență.

146. În cazul distrugerii, totale sau parțiale, din cauze de forță majoră sau caz fortuit a unor mărfuri plasate în regim vamal de antrepozit, acestea se scot din evidență, fără plata drepturilor de import, pe baza documentelor justificative, legal întocmite, prezentate și acceptate de organul vamal.

147. Pentru mărfurile străine care se scot din antrepozit în vederea plasării lor sub o altă destinație vamală, la determinarea valorii în vamă nu se vor adăuga cheltuielile de antrepozitare, inclusiv cele legate de operațiunile prevăzute la pct.131 și 132.

Subsecțiunea 10

Condițiile pe care trebuie să le întrunească antrepozitul vamal

148. În scopul asigurării controlului vamal, antrepozitul vamal trebuie să fie astfel amenajat încât să permită accesul în depozit numai persoanelor în drept.

Intrările și ieșirile din antrepozit trebuie marcate cu inscripția "Antrepozit vamal - Zonă de control vamal", în limba de stat, precum și în limbile rusă și engleză.

149. Antrepozitul vamal trebuie să dispună de:

utilaje de descărcare-încărcare și mijloace de transport;

echipamente de depozitare;

mijloace de cântărire a mărfurilor;

mijloace de comunicație;

tehnică de birou;

mobilier și alte echipamente necesare pentru funcționarea sa normală.

Subsecțiunea 11

Garantarea obligației vamale pentru mărfurile antrepozitate

150. Titularul declarației vamale de antrepozitare este obligat să garanteze integral obligația vamală care ar putea să apară prin nerespectarea condițiilor care reglementează regimul de antrepozitare. Garantarea obligației vamale poate fi efectuată și de către antrepozitar, atunci când titularul declarației vamale este depozitarul mărfurilor, cu excepția cazului în care antrepozitul aparține organelor vamale.

151. Garantarea obligației vamale se asigură în conformitate cu dispozițiile cuprinse la art.127¹ din Codul vamal al Republicii Moldova.

152. Garanția bancară expiră la data plasării mărfurilor într-un alt regim sau destinație vamală, conform legislației în vigoare, și poate fi utilizată pentru alte operațiuni, în limitele valabilității ei.

Subsecțiunea 12

Lichidarea antrepozitolui vamal și consecințele ei

153. Antrepozitul vamal poate fi lichidat voluntar la expirarea termenului de valabilitate a autorizației sau în orice alt moment în cadrul acestui termen. De asemenea, antrepozitul poate fi lichidat și prin dispoziția organelor vamale, atunci când se constată săvârșirea unor încălcări grave ale legislației vamale.

154. Antrepozitarul este obligat să informeze biroul vamal în a cărui rază de activitate se află antrepozitul vamal, precum și persoanele care au antrepozitat mărfuri despre intenția sa de a lichida antrepozitul vamal, cu minimum trei luni înainte de data lichidării. În cazul în care lichidarea antrepozitolui survine ca urmare a dispoziției organelor vamale, perioada de lichidare este de trei luni de la data luării deciziei de lichidare.

155. Pe perioada de lichidare, în antrepozitul vamal este interzisă plasarea altor mărfuri, iar scoaterea mărfurilor se efectuează în conformitate cu actele normative în vigoare.

156. În termen de trei zile de la data la care i-a fost înmînată hotărîrea de lichidare sau, după caz, de la data comunicării biroului vamal a hotărîrii de lichidare a antrepozitului vamal, deţinătorul antrepozitului prezintă Serviciului Vamal darea de seamă privind mărfurile înmagazinate, conform modelului elaborat de Serviciul Vamal, iar în termen de şapte zile face inventarierea mărfurilor păstrate în regim de antrepozit vamal.

157. În cazul în care la data stabilită pentru încetarea activităţii în antrepozit se află mărfuri străine a căror situaţie nu a fost soluţionată, organele vamale încheie din oficiu operaţiunile în conformitate cu prevederile pct.145 alin.(4).

Subsecţiunea 13

Darea de seamă

158. Biroul vamal în raza de activitate a căruia a fost creat antrepozitul vamal ţine evidenţa şi prezintă Serviciului Vamal, în modul stabilit, informaţiile necesare despre activitatea antrepozitului în cauză.

159. Evidenţa operativă trebuie să cuprindă toate elementele necesare în vederea supravegherii aplicării corecte a regimului de antrepozit vamal, în special următoarele:

menţiunile care figurează în rubricile 1, 5, 6, 7, 8, 31, 37 şi 38 ale declaraţiei vamale;

declaraţiile vamale prin care mărfurile respective au primit o destinaţie vamală ce încheie regimul de antrepozit vamal;

numărul şi data altor documente privitoare la plasarea în regim de antrepozit vamal şi încheierea acestuia;

menţiunile necesare pentru urmărirea mărfurilor, locul unde acestea se găsesc, informaţiile cu privire la eventualele transferuri ale mărfurilor dintr-un antrepozit vamal fără încheierea regimului de antrepozit vamal;

menţiunile privind stocajul în comun al mărfurilor avînd un statut vamal diferit;

orice alte detalii necesare pentru identificarea mărfurilor;

menţiunile privind operaţiunile uzuale la care sînt supuse mărfurile;

menţiunile privind scoaterea temporară a mărfurilor din antrepozitele vamale.

160. Evidenţa operativă trebuie să înfăţişeze în orice moment starea existentă a stocului de mărfuri care se află în regim de antrepozit vamal. Deţinătorul antrepozitului vamal este obligat să depună la organul vamal, în termenele stabilite de acesta, situaţia stocului de mărfuri.